

ΚΥΡΙΑΚΗ

ΣΥΝΤΟΜΟΝ ΚΗΡΥΓΜΑ

«Ἐγενόμην ἐν Πνεύματι ἐν τῇ Κυριακῇ ἡμέρᾳ καὶ ἤκουσα φωνὴν ὀπίσω μου μεγάλην ὡς σάλπιγγος» (Ἄπ. 1,10)

Ἐκδίδεται ἀπὸ τὴν Κοινοβιακὴ Γυναικεῖα Ἱερὰ Μονὴ Ἁγίου Αὐγουστίνου Φλωρίνης – 531 00 ΦΛΩΡΙΝΑ – τηλ. 23850-28610 – imaaflo@yahoo.gr

Περίοδος Δ' - Ἔτος ΛΕ' Φλώρινα - ἀριθμ. φύλλου 2105	Κυριακὴ ΣΤ' Ματθαίου (Ματθ. 9,1-8) 8 Ἰουλίου 2018	Συντάκτης (†) ἐπίσκοπος Αὐγουστίνος Ν. Καντιώτης
--	--	---

Ὁ Θεὸς γνωρίζει τὶς σκέψεις μας

«Καὶ ἰδὼν ὁ Ἰησοῦς τὰς ἐνθυμήσεις αὐτῶν εἶπεν· Ἴνα τί ὑμεῖς ἐνθυμεῖσθε πονηρὰ ἐν ταῖς καρδίαις ὑμῶν;» (Ματθ. 9,4)

Ἐμπρὸς στὸν Κύριό μας Ἰησοῦν Χριστόν, ἐνῶ βρίσκεται στὴν Καπερναοὺμ καὶ διδάσκει, φέρνουν, ἀγαπητοί μου, ἕναν **παράλυτο**. Ὁ ἄνθρωπος αὐτὸς **ἔπασχε ψυχικά, ἔπασχε καὶ σωματικά**. Ψυχικά μὲν, γιατί ἀναστέναζε κάτω ἀπὸ τὸ βάρος ἁμαρτιῶν ποὺ εἶχε διαπράξει, σωματικά δέ, γιατί ἡ παραλυσία τοῦ σώματός του, ὅπως φαίνεται, ἦταν ὀλοκληρωτικὴ καὶ εἶχε καταστήσει τὴ ζωὴ του μαρτυρικὴ. Ὁ πολυεύσπλαχνος Χριστὸς ἐλεεῖ τὸ πλάσμα τῶν χειρῶν του. Καὶ ἐφ' ὅσον ἡ πάθησί του ἦταν διπλῆ (ἐσωτερικὴ καὶ ἐξωτερικὴ), διπλῆ προσφέρει καὶ τὴ θεραπεία. Θεραπεύει πρῶτα τὴν ψυχὴ μὲ τὸν σωτήριο ἐκεῖνο λόγο του «**Θάρσει, τέκνον· ἀφέωνταί σοι αἱ ἁμαρτίαι σου**», ἔχε θάρρος παιδί μου, σοῦ συγχωροῦνται οἱ ἁμαρτίες σου· θεραπεύει κατόπιν καὶ τὸ σῶμα μὲ τὴν θαυματουργικὴ προσταγή του «**Ἐγερθεῖς ἄρὸν σου τὴν κλίνην καὶ ὑπάγε εἰς τὸν οἶκόν σου**», σήκω ἐπάνω, φορτώσου τὸ κρεβάτι σου καὶ πήγαινε στὸ σπίτι σου (Ματθ. 9,2,6).

Καὶ ἡ μὲν θαυματουργικὴ θεραπεία τοῦ σώματος τοῦ παραλυτικοῦ ἦταν **φανερὴ** καὶ προκάλεσε τὸν θαυμασμό τοῦ κόσμου ποὺ βρέθηκε τότε ἐκεῖ, ἡ θεραπεία ὅμως τῆς ψυχῆς, ἡ ἄφεσις δηλαδὴ τῶν ἁμαρτιῶν, εἶνε **ἀόρατη**, καὶ γι' αὐτὸ μπορούσαν νὰ ἐγερθοῦν ἀμφισβητήσεις ὡς πρὸς τὸ ἂν αὐτὸς ὁ Ναζωραῖος ἔχη τὴν ἐξουσία νὰ συγχωρῇ τὶς ἁμαρτίες. Καὶ πράγματι τέτοιες ἀμφισβητήσεις, ποὺ γεννιῶνται σὲ καρδιὲς ἄπιστες καὶ φθονερές, ξεσηκώνονται τώρα μέσα στὶς ψυχὰς τῶν παρισταμένων γραμματέων, τῶν ἐχθρῶν τοῦ Ἰησοῦ. Διαλογίζονται μέσα τους κι ἀγανακτοῦν ἐσωτερικά, δὲν ἐκδηλώνουν ὅμως τὴ δυσφορία τῶν ψυχῶν τους, γιατί φοβοῦνται τὸ λαό, ποὺ βλέπουν ὅτι περιβάλλει τὸν Διδάσκαλο μὲ μεγάλη τιμὴ καὶ ἀγάπη.

Δὲν ἐκφράζονται δυσμενῶς κατὰ τοῦ Ἰησοῦ, δὲν μιλάνε φωναχτὰ ἐναντίον του· ἀλλὰ μέσα στὶς καρδιὲς τους μυστικῶς, σφοδρῶς καὶ μὲ ἐμπάθεια διεξάγεται ἡ συζήτησις, τῆς ὁποίας τὸ συμπέρασμα εἶνε δύο λέξεις φαρμακερές· «**Οὗτος βλασφημεῖ**», αὐτὸς ἐδῶ ὁ Ἰησοῦς βλασφημεῖ (ἐ.ἀ. 9,3). Ἔχουν μὲν δηλαδὴ τὴν ὀρθὴ πίστι ὅτι μόνον ὁ Θεὸς ἔχει τὴν ἐξουσία τῆς ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν, ἀλλὰ ἔχουν καὶ τὴν ἐσφαλμένη γνώμη ὅτι αὐτὸς ὁ Ἰησοῦς, τὸν ὁποῖον αὐτοὶ δὲν τὸν πιστεύουν ὡς Θεὸ ἀλλὰ τὸν θεωροῦν ὡς ἕνα κοινὸ ἄνθρωπο, μὲ τὸ νὰ δίνῃ τώρα σ' αὐτὸ τὸν παράλυτο ἄφεσι ἁμαρτιῶν οἰκειοποιεῖται δικαίωμα θεῶ, καὶ συνεπῶς βλασφημεῖ κατὰ τοῦ Θεοῦ. **Τὴ γνώμη ὅμως αὐτὴ δὲν ἔχουν τὸ θάρρος νὰ τὴ φανερώσουν**· τὴν κρύβουν μέσα τους.

Ἀλλὰ ὁ Ἰησοῦς, ὡς Θεὸς ποὺ εἶνε, γνωρίζει τί γίνεται στὸ βάθος τῶν ψυχῶν τῶν γραμματέων, διαβάσει τὶς σκέψεις τους ὅπως ἡμεῖς διαβάζουμε τὶς σελίδες ἐνὸς βιβλίου ποὺ ἔχουμε ἀνοιχτὸ μπροστὰ μας. Θέλοντας λοιπὸν νὰ δώσῃ στοὺς φθονεροὺς καὶ ἀπίστους ἐχθροὺς του, ἀλλὰ καὶ σὲ κάθε ἄλλον, μία ἀκόμη ἀπόδειξις τῆς Θεότητός του, **ἀποκαλύπτει τὶς πονηρὰς σκέψεις τους**. Μὲ τὸ θεῖο κύρος του τοὺς ἐρωτᾷ· «**Ἴνα τί ὑμεῖς ἐνθυμεῖσθε πονηρὰ ἐν ταῖς καρδίαις ὑμῶν**», γιατί κάνατε μέσα σας σκέψεις πονηρὰς (ἐ.ἀ. 9,4); Ἀμφισβητεῖτε, κύριοι γραμματεῖς, τὸ δικαίωμα ποὺ ἔχω νὰ συγχωρῶ ἁμαρτίες; δὲν πιστεύετε στὴ Θεότητά μου; δὲν σᾶς ἀρκοῦν γιὰ νὰ πεισθῆτε τὰ τόσα θαύματα ποὺ ἔκανα; Νὰ λοιπὸν, σᾶς προσφέρω τώρα καὶ ἕνα νέο θαῦμα, μιὰ ἀκόμη ἀπόδειξις· φανερώνω τί σκέπτεστε τὴ στιγμὴ αὐτὴ μέσα σας ἐναντίον μου.

Μπορεῖτε, ἀγαπητοί μου, νὰ φανταστήτε τὴν **ταραχὴ ποὺ ἐνίσωσαν** τὴ στιγμὴ ἐκείνη οἱ γραμματεῖς; Ἀπὸ τὰ λόγια αὐτὰ τοῦ Κυρίου

βεβαιώθηκαν ότι το βλέμμα του εισέδουσε εκεί που κανείς δεν μπορούσε να εισδύσει και είδε αυτά που κανείς δεν μπορούσε να δει. Ένας κακοῦργος που θὰ τὸν ἐπιαναν ἐπ' αὐτοφώρῳ δὲν θὰ ταραζόταν τόσο ὅσο ταραχτήκαν αὐτοὶ «*συλληφθέντες*» ἀπὸ τὸν Κύριο «*ἐν διαβουλίῳις οἷς διαλογίζονται*»· τοὺς συνέλαβε στὸ τί κακὰ σκέπτονται (πρβλ. Ψαλμ. 9,23).

* * *

Τί μᾶς λέει, ἀγαπητοί μου, τὸ γεγονός αὐτό; Ὅτι **ὁ Κύριος γνωρίζει τίς σκέψεις μας**. Καὶ τίς γνωρίζει **μόνο αὐτός**.

Τὰ ἔργα μας ἔχουν ἐξωτερικὲς ἐκδηλώσεις καὶ εἶνε γνωστὰ σὲ λίγους ἢ σὲ πολλούς. Δὲν λέω ὅτι εἶνε γνωστὰ ὅλα· γιατί ὑπάρχουν καὶ ἔργα ποὺ ἐκτελοῦνται μὲ τόση δεξιοτεχνία ἀποκρύψεως, ὥστε δὲν περιέρχονται εἰς γνῶσιν τῶν ἀνθρώπων. Ἐν πάσῃ ὁμῶς περιπτώσει τὰ ἔργα, ἀγαθὰ ἢ πονηρά, ὡς ἐξωτερικὲς ἐνέργειες, εἶνε δυνατόν νὰ γνωστοποιηθοῦν· γι' αὐτὸ καὶ καταβάλλονται συχνὰ προσπάθειες εἴτε νὰ καλυφθῇ μία φαύλη πρᾶξι ὅσο τὸ δυνατόν περισσότερο, εἴτε νὰ δημοσιοποιηθῇ μία ἀγαθὴ πρᾶξι ὅσο τὸ δυνατόν εὐρύτερα. Τὰ ἔργα μας λοιπὸν **εἶνε φανερά**. Τὰ βλέπουν οἱ οἰκεῖοι μας, οἱ συγγενεῖς μας, οἱ γείτονές μας· τὰ ἐντοπίζουν οἱ δικασταί, τὰ παρακολουθοῦν οἱ ἀρμόδιες ἀρχές, οἱ ὁποῖες κατορθώνουν ν' ἀνακαλύπτουν κάποτε τὰ ἴχνη καὶ τοῦ πιὸ μυστηριώδους ἐγκλήματος. Γι' αὐτὸ καὶ δίνουμε οἱ περισσότεροὶ τόση προσοχὴ στὴν ἐξωτερικὴ μας κυρίως διαγωγὴ.

Οἱ σκέψεις μας ὁμῶς; Ἄ, οἱ σκέψεις μας **ἀποτελοῦν τὸ ἄδυτο** τῆς ψυχῆς μας. Κανένας *νοομάντις* (αὐτὸς ποὺ ἔχει τὴν ἱκανότητα νὰ μαντεύῃ τὴ σκέψι τοῦ ἄλλου) δὲν μπορεῖ νὰ γνωρίσῃ τί γίνεται στὰ βάθη τῶν καρδιῶν τῶν ἄλλων, ποιοὶ κόσμοι λογισμῶν καὶ σκέψεων κινοῦνται μέσα στὸν ἄνθρωπο πρὸς ὅλες τίς κατευθύνσεις. Κοιμᾶσαι στὸ ἴδιο δωμάτιο μὲ ἓνα φίλο σου καὶ δὲν γνωρίζεις, ἂν αὐτὸς σκέπτεται νὰ σὲ δολοφονήσῃ. Συνεργάζεσαι μὲ ἓνα συνάδελφό σου στὸ ἴδιο γραφεῖο καὶ δὲν γνωρίζεις, ἂν αὐτὸς ὁ ἰσόβαθμός σου μηχανορραφῇ καὶ βυσοδομῇ γιὰ νὰ σὲ ὑποσκελίσῃ. Συζῆς μὲ τὴ γυναῖκα σου καὶ δὲν γνωρίζεις, ἂν αὐτὴ σὲ ἀπατᾷ ἢ σκέπτεται νὰ σὲ διαπομπεύσῃ, νὰ σὲ δηλητηριάσῃ, νὰ σὲ ξεκάνῃ.

Ἄβυσσος στ' ἀλήθεια ἢ ἀνθρώπινη καρδιά, ὅπως λέει ὁ προφήτης Ἰερεμίας· «*βαθεῖα ἢ καρδιά παρὰ πάντα, καὶ ἄνθρωπος ἐστὶ· καὶ τίς γινώσεται αὐτόν;*» (Ἰερ. 17,9). Ἀλλὰ στὴν ἐρώτησι αὐτὴ τοῦ Ἰερεμῖα ἀπαντοῦν ἄλλοι προφῆτες, ὅτι **ὁ Κύριος εἶνε ὁ μόνος καρδιογνώστης**. Ὁ

Σολομῶν λέει, «*Σὺ*», Κύριε, «*μονώτατος οἶδας τὴν καρδίαν πάντων υἰῶν ἀνθρώπων*» (Γ' Βασ. 8,39), καὶ ὁ Δαυὶδ ψάλλει, ὅτι Σὺ εἶσαι «*ὁ ἐτάζων καρδίας καὶ νεφρούς*» (Ψαλμ. 7,10). Μόνον ὁ Κύριος γνωρίζει τὸ ἐσωτερικὸ μας. Καὶ μέρος τοῦ ἐσωτερικοῦ μας εἶνε **οἱ σκέψεις**.

Ἄφοῦ λοιπὸν ὁ Κύριος γνωρίζει καὶ παρακολουθεῖ τίς σκέψεις μας, **πόση προσοχὴ θὰ ἔπρεπε νὰ δίνουμε στὸ τί σκεπτόμαστε!** Ὅπως ὁ στρατιώτης, ποὺ γνωρίζει ὅτι ὁ ἀξιωματικὸς του θὰ τὸν ἐπιθεωρήσῃ καὶ στὰ ἐλάχιστα ἀκόμη, καταβάλλει κάθε προσπάθεια γιὰ νὰ 'νε σ' ὅλα ἐν τάξει, ἔτσι καὶ ὁ Χριστιανός, ποὺ γνωρίζει ὅτι ὁ Κύριος ἐπιθεωρεῖ ὄχι μόνον τὸν ἐξωτερικὸ του βίον, τὰ ἔργα, ἀλλὰ καὶ τὸν ἐσωτερικὸ του βίον, τίς σκέψεις, θὰ ἔπρεπε νὰ φιλοτιμηθῇ ὥστε καὶ οἱ σκέψεις του νὰ 'νε καθαρὲς - ἀγνές, γιὰ νὰ μποροῦν ν' ἀντικρῦσουν τὸ βλέμμα τοῦ Κυρίου.

Πόση δυστυχῶς ἀπροσεξία δείχνουμε στὶς σκέψεις μας! Ἐχουμε τὴ θύρα τῆς καρδιᾶς μας ἀνοιχτὴ κι ἀφήνουμε νὰ μπαίνουν ἀνεξέλεγκτα λογισμοὶ ποὺ μπορεῖ νὰ δημιουργήσουν θραῦσι, μεγάλη καταστροφὴ. Διότι ὁ λογισμὸς, **ὁ πονηρὸς λογισμὸς, εἶνε ὁ σπόρος τοῦ διαβόλου**, τὸ ὠάριο τῆς ἁμαρτίας, ἢ μικρὴ σχισμὴ ἀπ' τὴν ὁποία θὰ μπηῖ ὁ πονηρὸς. Ἀπὸ τὰ μικρὰ αὐτὰ θὰ προέλθουν τὰ μεγάλα, ὅπως ἀπὸ τοὺς σπόρους προέρχονται τὰ πανύψηλα δέντρα, ἀπὸ τὰ ὠάρια τὰ ὄρνεα καὶ οἱ γίγαντες, ἀπὸ τίς σχισμὲς τὰ ναυάγια, ἀπὸ τοὺς σπινθῆρες οἱ πυρκαϊές, ἀπὸ τὰ νήπια οἱ τέλειοι ἄντρες. Ἔτσι καὶ ἀπὸ τοὺς κακοὺς λογισμοὺς προέρχονται τὰ μεγάλα ἁμαρτήματα καὶ ἐγκλήματα. Νὰ γιατί ὁ Κύριος δίνει τόση σημασία στοὺς λογισμοὺς τῆς καρδιᾶς.

Γι' αὐτὸ ἂς φράξουμε, ἀγαπητοί μου, τίς θύρες τῶν καρδιῶν μας στοὺς πονηροὺς λογισμοὺς· ἂς τοὺς φοβηθοῦμε περισσότερο ἀπὸ τὸ ληστὴ ποὺ τὴ νύχτα παραβιάζει τὴ θύρα τοῦ σπιτιοῦ μας γιὰ νὰ μπηῖ καὶ νὰ μᾶς κλέψῃ. **Λησταὶ εἶνε καὶ οἱ κακοὶ λογισμοὶ** ντυμένοι πολλὰς φορὲς μὲ μάσκες ἀγαθότητος καὶ καλωσύνης. Νὰ τοὺς διώξουμε λοιπὸν. Γιὰ νὰ μὴν ἀκούσουμε κ' ἐμεῖς τότε ἀπὸ τὸ στόμα τοῦ Κυρίου τὸν ἔλεγχον «*Ἴνα τί ὑμεῖς ἐνθυμεῖσθε πονηρὰ ἐν ταῖς καρδίαις ὑμῶν;*», ἂς ἀκούσουμε τώρα τὸν ἀπόστολον ποὺ μᾶς συμβουλεύει σχετικὰ· «*Τὸ λοιπὸν, ἀδελφοί, ὅσα ἐστὶν ἀληθῆ, ὅσα σεμνά, ὅσα δίκαια, ὅσα ἀγνά, ὅσα προσφιλή, ὅσα εὐφρημα, εἴ τις ἀρετὴ καὶ εἴ τις ἔπαινος, ταῦτα λογίζεσθε... καὶ ὁ Θεὸς τῆς εἰρήνης ἔσται μεθ' ὑμῶν*» (Φιλιπ. 4,8-9).

(†) **ἐπίσκοπος Αὐγουστῖνος**